

**CURTEA
DE APEL CHIȘINĂU**

2043, mun. Chișinău, str. Teilor 4
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 63-53-53; Fax: (022) 63-53-55

Nr. 2a-1533/16

**АПЕЛЛЯЦИОННАЯ
ПАЛАТА КИШИНЭУ**

2043, мун. Кишинэу, ул. Теилор 4,
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Тел. (022) 63-53-53; Факс: (022) 63-53-55

La № 3301 din 20.03.17

AO Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectual, Chișinău, str. Gohberg 2, ap. 88

Asociația Drepturi de Autor și Conexă, Chișinău, str. Zelinski 24a

Agentia de stat pentru proprietatea Intelectuala, Chișinău, str. A. Doga 24/1

Curtea de Apel Chișinău vă expediază pentru cunoștință copia deciziei din 14 februarie 2017

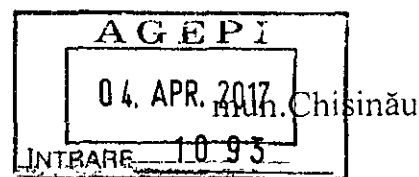
*Judecător la
Curtea de Apel Chișinău*

Iurie Cotruță

DECIZIE

14 februarie 2017

Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii

Grefier

Domnica Manole

Angela Bostan și Iurie Cotruță

Elena Țurcanu

Examenînd în cadrul ședinței judiciare publice cererea de apel declarată de **Asociația Națională pentru Protecție Intelectuală (ANPCI)** împotriva hotărîrii judecătorești Botanica, mun. Chișinău emisă la 15 februarie 2016, în pricina nr.2- 1502/14, intentată la cererea **Asociației Naționale pentru Protecție Intelectuală (ANPCI)** de chemare în judecată a **Asociației „Drepturi de Autor și Conexe” din Republica Moldova (AsDAC)**, intervenient accesoriu **Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală (AGEPI)** cu privire la încasarea remunerației de autor, după expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor Cotruță Iurie, a

c o n s t a t a t

La 19 septembrie 2013, ANPCI s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva AsDAC, intervenient accesoriu AGEPI privire la încasarea remunerației de autor.

În argumentarea cerințelor pretinse a invocat că, la 21 octombrie 2011 AGEPI, în conformitate cu prevederile art.48 din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe, nr.139 din 02 iulie 2010, a avizat ANPCI cu drept de a activa în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și conexe ale autorilor, interpreților, producătorilor de fonograme și organizațiilor de difuziune. La data de 12 ianuarie 2012 AGEPI a emis decizia nr. 1/57 privind avizarea ANPCI în calitate de organizație de gestiune colectivă.

La fel, a menționat că AGEPI a avizat ANPCI în calitate de organizație de gestiune colectivă pentru toate categoriile de drepturi de autor și conexe existente și pentru toate genurile de activitate care presupun utilizarea lor. Cu toate acestea, după data de 01 august 2012 AsDAC și-a continuat în mod ilegal activitatea de gestiune colectivă a drepturilor de autor și conexe, eliberînd în continuare utilizatorilor licențe și încasînd în continuare remunerația de autor, atît în baza licențelor noi eliberate, cît și în baza licențelor eliberate anterior.

Drept urmare, reclamanta ANPCI consideră că remunerația de autor colectată de către AsDAC, în perioada 01 august 2012 – 11 decembrie 2012 este în mărime de 2 256 821,52 lei, a fost colectată ilegal și urmează a fi încasată forțat în beneficiul ANPCI.

Prin hotărîrea judecătorești Botanica, mun. Chișinău, emisă la 15 februarie 2016, s-a respins cererea de chemare în judecată a ANPCI împotriva AsDAC cu privire la încasarea remunerației de autor pentru perioada 01 august 2012 – 11 decembrie 2012, precum și sumele colectate în calitate de remunerație de autor pentru perioada 01 august

2012 – 11 decembrie 2012 în sumă de 2 256 821,52 lei, ca fiind neîntemeiată (f.d. 37- 48, vol III).

La data de 22 februarie 2016, ANPCI a depus cerere de apel prin care a solicitat admiterea cererii, casarea hotărârii, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cerințele reclamantului/apelant să fie admise.

În motivarea acesteia a indicat că, ANPCI nu este de acord cu hotărârea menționată o consideră neîntemeiată, pronunțată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și posibilă de a fi anulată.

Instanța de fond a pronunțat hotărârea examenînd superficial probele prezentate, nu a verificat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a litigiului.

A declarat că, la data de 21 octombrie 2011, în baza cererii depuse de ANPCI, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI), în conformitate cu prevederile art. 48 al Legii nr. 139 din 02.07.2010 „Privind dreptul de autor și drepturile conexe” a avizat Asociația Obștească „Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale” (ANPCI) cu drept de a activa în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și conexe ale autorilor, interpreților, producătorilor de fonograme și organizațiilor de difuziune. Deasemenea, la data de 12 ianuarie 2012, suplimentar, Agenția de Stat Pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI), a emis decizia cu nr. 1/57 privind avizarea Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intelectuale (ANPCI) în calitate de organizație de gestiune colectivă, care a fost publicată în Monitorul Oficial al RM din 20 ianuarie 2012.

A afirmat că, AGEPI a avizat ANPCI în calitate de organizație de gestiune colectivă pentru ambele categorii de drepturi: dreptul de autor și drepturile conexe și pentru toate genurile de activitate care presupun utilizarea lor. Legalitatea avizării ANPCI prin deciziile AGEPI din 21 octombrie 2011 și 12 ianuarie 2012, a fost irevocabil confirmat de Curtea Supremă de Justiție la data de 12 septembrie 2012 și 02 octombrie 2014, inclusiv și de către Curtea de Apel Chisinau la data de 25 noiembrie 2014; 17 februarie 2015 și 09 iunie 2015.

Consideră că, Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe, nr.139 din 02 iulie 2010, prevede avizarea doar a unei singure organizații de gestiune colectivă, într-o categorie de drepturi. Art.48. alin. (11) din legea menționată, prevede posibilitatea eliberării licenței extinse, iar alin. (13) din art. 48 prevede eliberarea și licențelor obligatorii.

A indicat că, ANPCI a fost avizată în conformitate cu prevederile art. 48 din Legea 139 din 02 iulie 2010 pentru ambele categorii de drepturi, inclusiv cu drept de a elibera licențe extinse și obligatorii utilizatorilor.

Apelantul a mai explicat că, intimatul, asociația AsDAC, nu a fost și nu putea fi avizată în careva categorie a titularilor de drepturi, în perioada examinată, deoarece aceasta nu permitea legislația în vigoare.

Totodată a relevat că, suma de 2 256 821, 52 lei, a fost colectată ilegal pentru perioada 01 august 2012 – 11 decembrie 2012, perioada în care AsDAC nu avea drept sa elibereze licențe și să colecteze remunerația de autor și conexe, inclusiv comisionul de administrare 880160,39 lei, constituie suma confirmată de însuși AsDAC prin informația nr. 1-05/134 din 29 martie 2013 în cadrul altui dosar, inițiat chiar de AsDAC și finalizat prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 02 octombrie 2014 în defavoarea AsDAC.

A specificat că, în urma activității ilegale a AsDAC-lui, membrii asociației ANPCI, circa 200 de titulari de drepturi din Republica Moldova rămân în așteptarea

remunerății pentru această perioadă, la fel ca și angajații ANPCI, inclusiv obligațiunea de achitarea a chiriei, sediului și altor cheltuieli aferente.

A mai menționat că, decizia AGEPI nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012, nu putea fi emisă pe data de 05 decembrie 2012, deoarece la data indicată exista restricția expusă prin Încheierea Curții de Apel Chisinau din 24 octombrie 2013 prin care AGEPI nu avea careva drept legal de a organiza, anunța public și petrece careva ședințe a comisiei de avizare. Anume din aceste considerente și a fost contestată aceasta decizie de mai multe organizații, inclusiv și de ANPCI. Pîna la moment, nu există o decizie definitivă și irevocabilă în privința deciziei AGEPI nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012.

A precizat și faptul că, intimatul așa și nu a prezentat rapoartele de la utilizatori, solicitate de instanța de judecată. Prin răspunsul nr. 1-05/11 din 11 mai 2015, AsDAC a refuzat prezentarea actelor solicitate.

Consideră că, asemenea rapoarte, practic nu există, iar repartizarea remunerății se efectuează după criteriile neclare. Conform art. 49 alin. (5) din Legea nr. 139 din 02 iulie 2010 sumele neconfirmate prin rapoarte nu pot fi distribuite pe un termen de 3 ani din data încasării. La cererile ANPCI cu nr. 12/02-16, 15/02-16 și nr. 18/02-16 din 15 februarie 2016 către AsDAC de a transfera ANPCI sumele colectate în perioada 2012 – 2015, AsDAC, prin răspunsul sau nr. 1-05/373 din 18 februarie 2016 a refuzat menționînd că nu a colectat nimic, și că două acțiuni judiciare ale ANPCI au fost respinse.

Ținînd cont de cele expuse, apelantul afirmă că este evidentă examinarea superficială de către instanță a probelor administrate, nefiind elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea obiectivă a litigiului, pronunțînd în așa mod o hotărîre neîntemeiată și ilegală.

În ședința de judecată reprezentantul apelantei ANPCI cererea de apel a susținut-o pe deplin și a solicitat admiterea acesteia, cu casarea hotărîrii primei instanțe.

Reprezentantul intimatului, AsDAC cererea de apel nu a recunoscut-o și a solicitat respingerea acesteia, cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea poziției sale, a menționat că, ANPCI omite cu bună știință sintagma din deciziile AGEPI care statuează că acesteia apelantei i s-a recunoscut dreptul de a gestiona drepturile patrimoniale doar a titularilor de drepturi cu care a încheiat contracte de încredințare în gestiune. Avizarea unui organizații de gestiune colectivă de către AGEPI constituie recunoașterea de către o autoritate de stat a unei situații de fapt - că organizația de gestiune colectivă, solicitant deține împuterniciri de la titularii de drepturi.

A explicat că, în conformitate cu prevederile art. 49 din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe, nr. 139 din 02 iulie 2010, principalele atribuții ale organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor constau în eliberarea licențelor, colectarea remunerății de autor stipulată în licențele eliberate și distribuirea acesteia (remunerății) titularilor de drepturi (autori și interpreți). Totodată, art. 48 alin. (5) al Legii nr. 139 din 02 iulie 2010 prevede că organizația de gestiune colectivă poate să-și desfășoare activitatea dacă este înregistrată la Ministerul Justiției și este avizată de către AGEPI în modul stabilit.

A specificat că, ANPCI a fost avizată în calitate de organizație de gestiune pentru drepturile de autor și conexe prin decizia AGEPI cu nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012, în care se indică că gestiunea drepturilor de către ANPCI se va realiza pentru titularii de drepturi (autori, interpreți) membri ai acestei organizații.

Consideră că, AGEPI a avizat ANPCI cu drepturi limitate, fapt ce presupune că apelantul avea dreptul să elibereze licențe și să colecteze remunerăția de autor datorată

doar pentru titularii de drepturi (autori și interpreți) care erau membri ai respectivei asociații, neavând dreptul să elibereze licențe și să colecteze remunerație de autor pentru titularii de drepturi (autori/interpreți) membri ai altor organizații de gestiune colectivă, deci nici pentru cei reprezentați de AsDAC.

A relevat că, ANPCI a contestat în instanța de judecată decizia AGEPI nr. 1/57 solicitând excluderea sintagmei care o limitează în drepturi: gestiunea drepturilor de către ANPCI se va realiza pentru titularii de drepturi (autori, interpreți) membri ai acestei organizații, însă instanța a menținut, irevocabil, în vigoare Decizia nr. 1/57 fără careva modificări. Cu atât mai mult prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 septembrie 2012, Curtea a reconfirmat și constatat faptul că decizia AGEPI nr. 1/57 privind avizarea ANPCI se referă strict la gestiunea drepturilor membrilor acesteia.

A menționat că, prin decizia sa din 14 decembrie 2010, AGEPI i-a recunoscut AsDAC dreptul de a desfășura activitate în calitate de organizație de gestiune colectivă, inclusiv dreptul de a elibera licențe și colecta remunerație pentru autori și interpreți pentru o perioadă de 2 ani cu începere din 01 august 2010, adică până pe 01 august 2012, eliberând AsDAC certificatul corespunzător.

A afirmat că, având în vedere că, prin decizia AGEPI nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012, a fost avizat ANPCI cu drepturi limitate, fapt confirmat și prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 septembrie 2012, ceea ce înseamnă că ANPCI nu avea dreptul să gestioneze drepturile autorilor reprezentați de către AsDAC. Totodată, dat fiind că procedura de avizare a AsDAC era suspendată la cererea ANPCI prin încheierile instanțelor de judecată, AsDAC, prin scrisoarea sa cu nr. 1- 07/387 din 31 iulie 2012, s-a adresat la AGEPI, care în calitatea sa de autoritate publică ce supraveghează și monitorizează activitatea OGC-lor, să comunice AsDAC-ului ce să facă și cum să procedeze în situația creată. Prin scrisoarea, cu nr.1436 din 10 august 2012, AGEPI, îi recunoaște AsDAC dreptul de a activa în continuare în temeiul statutului său și a contractelor pe care le avea semnate cu titularii de drepturi (autori și interpreți) și/sau cu alte OGC-ri din străinătate, până la emiterea unei decizii de avizare în modul stabilit. Aceeași rațiune se regăsește și în scrisoarea AGEPI cu nr.1917 din 23 octombrie 2012, perfectată în adresa organizației Rosiiscoe Avtorscoe Obșestvo, în care AGEPI reiterează faptele specificate în scrisoarea sa cu din 10 august 2012.

A specificat că, pentru a pune capăt oricăror speculații și interpretări abuzive și eronate privind sumele colectate de către AsDAC în perioada 01 august 2012-10 decembrie 2012, prin decizia de avizare cu nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013, AGEPI a decis, ca sumele acumulate de OGC în perioada 01 august 2012-10 decembrie 2012 să fi distribuite titularilor de drepturi prin intermediul organizațiilor menționate la pct. 5 (AsDAC fiind indicată în pct.5.2) în baza rapoartelor prezentate de către utilizatori în funcție de repertoriul

A indicat că, remunerația a fost acumulată și distribuită titularilor de drepturi (autori și interpreți) operele cărora au fost valorificate în strictă conformitate cu prevederile art.49 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 139 din 02 iulie 2010 și pct. 6 al deciziei AGEPI nr.3/1566, fapt ce se confirmă prin actul AGEPI cu nr. 8/3 din 23 mai 2014 de control inclusiv a activității apelantei în perioada de referință.

Interveninetul accesoriu, Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală, a menționat că, prin decizia 1/57 din 12 ianuarie 2012, AGEPI a avizat ANPCI în calitate de organizație de gestiune colectivă (OGC) pentru următoarele categorii de drepturi - de autor și conexe, și pentru următoarele categorii de titulari - autori, interpreți, producători, organizații de difuziune, cu mențiunea că, gestiunea drepturilor de către ANPCI se va realiza doar pentru titularii de drepturi membri ai acestei organizații

. Legalitatea avizării ANPCI a fost confirmată prin Decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 12 septembrie 2012, prin care s-a precizat că decizia nr. 1/57 din 12 ianuarie 2012 nu lezează în nici un fel drepturile AsDAC, avizarea ANPCI fiind limitată la gestiunea drepturilor pentru titularii de drepturi membri ai acestei organizații.

A reieșit că, AsDAC, prin decizia AGEPI nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012 a fost avizată în calitate de organizație de gestiune colectivă a autorilor, interpreților, producătorilor de fonograme și videograme, cu dreptul de a elibera licențe beneficiarilor pentru următoarele categorii de drepturi:

Dreptul la reproducere, inclusiv sub formă de tonuri de apel;

Dreptul la reproducere în scopuri personale (copia privată);

Dreptul la reproducere reprografică;

Dreptul la remunerație pentru împrumut și închiriere;

Dreptul la interpretare publică; și Dreptul de suită.

A explicat că, până la emiterea deciziei AGEPI nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012, AsDAC a activat în baza avizului AGEPI din 14 octombrie 2010, primit în temeiul Legii nr. 293-XIII din 23 noiembrie 1994 privind dreptul de autor și drepturile conexe, valabil până la 01.08.2012.

Intervenientul accesoriu a mai declarat că, reieșind din prevederile Legii nr. 139 din 02 iulie 2010, OGC-ul acumulează remunerația stipulată, în licențele eliberate și/sau pe cea care este datorată în virtutea dreptului la o remunerație echitabilă (drept din gestiunea sa). Astfel, în temeiul licențelor eliberate pînă la 01 august 2012, AsDAC a fost în drept de a acumula pe contul său remunerația de autor sfârșitul anului financiar (31.12.12).

A indicat că, deoarece Decizia nr. 2/2146 din 05 decembrie 12 a fost contestată de mai multe organizații de gestiune colectivă, precum și analizând cererile exprese ale titularilor de drepturi, la 20 septembrie 2013, Comisia de avizare a organizațiilor de gestiune colectivă din cadrul AGEPI a decis avizarea tuturor organizațiilor de gestiune colectivă să administreze, de sine stătător sau în comun, în bază de acord toate drepturile care le-au fost încredințate în gestiune.

În condițiile Deciziei nr. 3/1566, fiecărei OGC, inclusiv ANPCI, le-au fost eliberate avize în așa mod începând cu data eliberării noilor avize, conform pct. 5 al Deciziei nr. 3/1566, pentru avizele eliberate anterior acestei date a încetat oricare efect juridic.

A precizat că, potrivit pct. 6 din Decizia nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013, atât AsDAC, cât și ANPCI au avut obligația de a distribui titularilor de drepturi sumele acumulate pentru perioada 01.08.2012 - 10.12.2012. Relevantă, în acest sens, este Nota informativă prezentată de AsDAC privind distribuirea remunerației pentru perioada menționată, fapt confirmat și de către AGEPI în *Actul* de control nr. 8/3 din 23 mai 2014 privind controlul activității AsDAC în perioada 01.01.2012-31.12.2013.

A mai susținut că, ANPCI, contrar prevederilor pct. 6 din Decizia nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013, a încălcat propriile obligații de distribuire către titularii de drepturi a sumelor colectate pentru anul 2012, fapt constatat în cadrul controlului efectuat de AGEPI, Act de control nr. 5 din 05.07.2013, asupra activității ANPCI pentru perioada 20 ianuarie 2012 – 31 decembrie 2012.

A afirmat că, potrivit art. 49 alin. (3) din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe din 02 iulie 2010, organizația de gestiune colectivă care a suportat efectiv cheltuieli ca urmare a eliberării licențelor și colectării remunerației de autor în baza acestora, este în drept să rețină acest comision de administrare.

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din CPC, termenul de declarare a

apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Cum rezultă din materialele pricinii, dispozitivul hotărârii a fost pronunțat la 15 februarie 2015, (f.d. 34, vol. III), iar cererea de apel a fost depusă la 22 februarie 2016, (f.d. 36, vol. III).

Astfel, colegiul constată că apelul a fost depus în termen.

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, Colegiul civil consideră că, cererea de apel este întemeiată și urmează a fi admisă din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 373 alin. (1) – (6) CPC al RM, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepția cazurilor când consimte și când hotărârea este atacată și de alți participanți la proces.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin.(1) lit. c) din CPC al RM instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul și să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanțe, emițând o nouă hotărâre.

În conformitate cu prevederile art. 386 alin. (1) lit. a), c) și d) din CPC al RM hotărârea primei instanțe se casează sau se modifică de instanța de apel dacă circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin, concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sînt în contradicție cu circumstanțele pricinii, d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Conform art. 387 lit. d) din CPC al RM se consideră că normele de drept material sînt încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a aplicat eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (2) din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe, nr. 139 din 02 iulie 2010, prezenta lege reglementează raporturile ce apar la crearea și valorificarea operelor literare, artistice și științifice (drept de autor), a interpretărilor, fonogramelor, videogramelor și emisiunilor organizațiilor de difuziune (drepturi conexe), precum și alte drepturi care sînt recunoscute în legătură cu activitatea intelectuală din domeniul literaturii, artei și științei.

Totodată, potrivit art. 48 alin. (1) din Legea precitată, autorii, interpreții, producătorii de fonograme, producătorii de videograme, precum și alți titulari ai dreptului de autor și ai drepturilor conexe pot, din proprie inițiativă, înființa organizații de gestiune colectivă a drepturilor lor patrimoniale (denumite în continuare organizații de gestiune colectivă).

Instanța de apel a stabilit cu certitudine că, prin decizia AGEPI nr. 1/57 din data de 12 ianuarie 2012 a fost avizată Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale

(ANPCI) în calitate de gestiune colectivă pentru următoarele categorii de drepturi – de autor și conexe și pentru următoarele categorii titular – autori, interpreți, producători, organizații de difuziune. Gestiunea drepturilor de către ANPCI se va realiza pentru titularii de drepturi membri ai acestei organizații, (f.d. 5, vol. I).

Decizia menționată a fost contestată de Asociația „Drepturi de Autor și Conexe” din RM și Asociația Națională “Copyright”.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2012, acțiunea Asociației „Drepturi de Autor și Conexe” din RM și Asociația Națională „Copyright” către AGEPI, intervenient accesoriu Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale a fost respinsă ca nefondată, (f.d. 154-157, vol. I). Hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2012 a fost menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 septembrie 2012, (f.d. 71-73, vol. I).

Instanța superioară a constatat că, AsDAC și Asociația Națională “Copyright” au obținut avizul AGEPI să activeze în calitate de organizații de gestiune colectivă a drepturilor de autor și conexe la 14 decembrie 2010 pe un termen de doi ani, începînd cu 01 august 2010. Însă avizarea acestor două organizații a avut loc în condițiile Legii privind drepturile de autor și drepturile conexe, nr. 293 din 23 noiembrie 1994.

Prin urmare, după intrarea în vigoare a Legii privind drepturile de autor și drepturile conexe, nr. 139 din 02 iulie 2010, avizarea în baza acesteia a solicitat doar ANPCI. Respectiv, la momentul solicitării avizului, AGEPI a verificat îndeplinirea de către ANPCI a condițiilor stipulate la art. 48 alin. (6) din legea menționată. Or, AsDAC și Asociația Națională “Copyright”, obținînd avizele în baza altei legi, care impunea și alte condiții de avizare, nu puteau a fi luate în considerațiune ca subiecți care concurează la obținerea aceluiași aviz.

Astfel, potrivit art. 123 alin. (2) CPC, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

Cu atît mai mult, în perioada 13 iulie 2012 – 04 octombrie 2012 și 24 octombrie 2012 – 05 decembrie 2012, prin încheierile Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2012 și 24 octombrie 2012, s-a interzis efectuarea de către AGEPI nemijlocit și/sau prin intermediul oricărui comisii formate în cadrul și/sau cu participarea reprezentanților săi, a oricărui procedure de organizare a concursului din 13 iulie 2012, precum și desemnarea a cărorva organizații, care să elibereze beneficiarilor licențe, cu eliberarea avizurilor noi oricărui altor organizații care urmăresc drept scop gestionarea colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și conexe ale autorilor, interpreților, producătorilor de fonograme și organizațiilor de difuziune pîna la examinarea pricinii în fond, (f.d. 146-159, vol. II).

Astfel, abia la data de 05 decembrie 2012, AGEPI a emis decizia nr. 2/2146, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 252-253 din 11 decembrie 2012, prin care a fost avizată AsDAC și Oficiul Republican al Dreptului de Autor (ORDA).

În aceste circumstanțe colegiul, constată că, pîna la emiterea deciziei AGEPI nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012, AsDAC a activat în baza avizului AGEPI din 14 octombrie 2010, care a fost întocmit în temeiul Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe, nr. 293 din 23 noiembrie 1994, care a fost valabil pîna la 01 august 2012.

În lumina celor expuse, instanța de apel, constată cu certitudine că, în perioada 01 august 2012 – 11 decembrie 2012, unica organizație de gestiune colectivă a fost ANPCI, iar AsDAC nu era în drept să elibereze licențe beneficiarilor și nici să solicite beneficiarilor achitarea remunerației de autor.

În conformitate cu prevederile art. 49 alin. (1), lit. c) și d) din Legea nr. 139 din 02 iulie 2010, organizația de gestiune colectivă exercită, în numele titularilor de drepturi pe care îi reprezintă și în limitele împuternicirilor acordate de aceștia, iar în cazurile pentru care se prevede gestiunea colectivă obligatorie și în numele celor pe care nu-i reprezintă, următoarele atribuții: acumulează remunerația stipulată, conform prevederilor lit. b), în licențele eliberate și/sau pe cea care este datorată în virtutea dreptului la o remunerație echitabilă (drept din gestiunea sa); repartizează remunerația acumulată, o achită la timp și, pe cât este posibil, echitabil și proporțional cu valoarea și valorificarea reală a operelor și obiectelor drepturilor conexe corespunzătoare.

Colegiul, consideră eronată poziția instanței de fond, care indică că, AGEPI a avizat ANPCI cu drepturi limitate, fapt ce presupune că, apelanta avea dreptul să elibereze licențe și să colecteze remunerația de autor convenită doar pentru titularii de drepturi (autori și interpreți) care sunt membrii săi în bază de contract, neavând dreptul și împuterniciri să elibereze licențe și să colecteze remunerația de autor pentru titularii de drepturi (autori și interpreți) membri ai altor organizații de gestiune colectivă, în speță AsDAC.

Or, potrivit art. 49 alin. (4) din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe, nr. 139 din 02 iulie 2010, în cazul gestiunii colective extinse, titularii dreptului de autor și ai drepturilor conexe care nu sînt membri ai organizației de gestiune colectivă și care nu i-au încredințat, în vreun alt mod, în gestiune drepturile lor și nici nu și-au retras, iar, conform art. 48 alin. (11), drepturile din repertoriul respectivei organizații au dreptul la aceeași remunerație care li se cuvine titularilor reprezentați de aceasta pentru anumite modalități de valorificare a anumitor categorii de opere sau de obiecte ale drepturilor conexe, precum și la excluderea operelor sau a obiectelor drepturilor conexe din licențele eliberate utilizatorilor de către această organizație.

Colegiul consideră că, ANPCI în perioada 01 august 2012 – 11 decembrie 2012, fiind unica organizație de gestiune colectivă era în drept de a elibera licențe extinse, pentru a nu periclită buna desfășurarea a activității organizației de gestiune colectivă, inclusiv ale titularilor dreptului de autor sau ai drepturilor conexe.

În lumina celor expuse, instanța de apel consideră că, avînd în vedere faptul că, în perioada de referință 01 august 2012 – 11 decembrie 2012, ANPCI în conformitate cu art. 48 alin. (11) și (12) din legea precitată, a putut elibera licențe extinse care includeau și drepturile titularilor care nu au calitatea de membru al acestei organizații și nici nu i-au încredințat, în vreun alt mod, drepturile în gestiune, cu condiția că aceștia nu și-au retras drepturile din repertoriul organizației de gestiune colectivă, acesta era în drept să acumuleze remunerația de autor pentru titularii de drepturi (autori și interpreți) membri ai altor organizații de gestiune colectivă, care nu era avizați de AGEPI.

Totodată, analizînd materialele cauzei, s-a constatat cu certitudine că, prin decizia AGEPI nr. 3/1566 din data de 20 septembrie 2013 a fost avizată Asociației “Drepturi de Autor și Conexe” (AsDAC), Asociația Națională “Copyright”(ANCO), Asociația “ReproMold” (ReproMold) și Oficiul Republican al Dreptului de Autor (ORDA) să gestioneze toate drepturile care le-au fost încredințate în gestiune, prin contractele încheiate cu titularii de drepturi, și cele care cad sub incidența licenței obligatorii, de sine stătător sau în comun, în bază de acord; să gestioneze doar drepturile titularilor de drepturi pe care-i reprezintă în baza contractelor încheiate cu aceștia și cele care cad sub

.incidența licenței obligatorii, de sine stătător sau în comun, în bază de accord, (f.d. 38, vol. I).

Astfel, potrivit pct. 4 din decizia menționată, s-a abrogat Decizia AGEPI nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012 privind avizarea Asociației „Drepturi de Autor și Conexe” și a Oficiului Republican al Dreptului de Autor, iar potrivit pct. 6, sumele acumulate de organizațiile de gestiune colectivă pentru perioada 01.08.12 – 10.12.12 vor fi distribuite titularilor de drepturi prin intermediul organizațiilor indicate la pct. 5 în baza rapoartelor prezentate de către utilizatori în funcție de repertoriul gestionat de către organizațiile menționate.

Potrivit art. 130 alin. (1) și (4) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Astfel, Colegiul nu va admite ca probă, pct. 6 din decizia AGEPI nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013, prin care se indică că, sumele acumulate de organizațiile de gestiune colectivă pentru perioada 01 august 2012 – 10 decembrie 2012, vor fi distribuite titularilor de drepturi prin intermediul organizațiilor indicate în pct. 5 în baza rapoartelor prezentate de către utilizatori în funcție de repertoriul gestionat de către organizațiile menționate, din următoarele motive.

La moment decizia AGEPI din 20 septembrie 2013 a fost contestată, prin urmare, este prematur de analizat legalitatea acesteia.

Cu atât mai mult, instanța de apel consideră, că există o contradicție dintre pct. 6 din decizia AGEPI nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013 și materialele cauzei.

Or, din decizia AGEPI nr. 2/2146 din 05 decembrie 2012 și răspunsurile AGEPI nr. 2030 din 13 noiembrie 2012; nr. 2035 din 14 noiembrie 2012, (f.d. 14-15, vol. I); nr. 2308 din 27 decembrie 2012, nr. 2309 din 27 decembrie 2012, (f.d. 9-12, vol. II); nr. 2223 din 15 octombrie 2014 (f.d. 14, vol. II) se constată cu certitudine că, de la 01 august 2012 și pînă la 11 decembrie 2012, unica organizație de gestiune colectivă avizată de AGEPI a fost ANPCI.

Prin urmare, remunerația colectată în baza licențelor eliberate de către organizațiile de gestiune colectivă care au avut acest drept pînă la 01 august 2012, în perioada 01 august 2012 – 11 decembrie 2012, urma a fi transmisă apelantului pentru a fi distribuită titularilor de drepturi. Distribuirea remunerației urma a fi făcută de către ANPCI în baza dărilor de seamă de la utilizatori, în dependență de volumul drepturilor fiecărei organizații.

Suplimentar, instanța de apel, apreciază critic argumentul, intimatului precum că, prin scrisorile nr. 1436 din 10 august 2012 și nr. 1917 din 23 octombrie 2012 (f.d. 169-170, vol. II) AGEPI îi recunoaște/reconfirmă AsDAC dreptul de a activă în continuare în temeiul statutului său și a contractelor pe care le avea semnate cu titularii de drepturi (autori și interpreți) și/sau cu alte OGC-ri din străinătate, pînă la emiterea unei decizii de avizare în modul stabilit.

Or, prin răspunsurile ulterioare a AGEPI nr. 2030 din 13 noiembrie 2012 și nr. 2035 din 14 noiembrie 2012, Agenția indică expres că, AsDAC de la 01 august 2012 nu mai este în drept să elibereze beneficiarilor licențe și nici nu poate solicita de la utilizatori achitarea remunerației de autor, inclusiv și prin motivele expuse de colegiul *supra*.

Cu referire la actul de control nr. 5 din 05 iulie 2013 al Comisiei de control a activității organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe AGEPI privind rezultatele controlului activității ANPCI pentru perioada 20 ianuarie 2012 – 31 decembrie 2012, (f.d. 124-137, vol. I) instanța de apel, va reține că, conform concluziilor stabilite de Comisia de control a AGEPI, nu s-a constatat că, apelanata a acumulat ilegal remunerație în perioada vizată.

Cu atât mai mult, ANPCI urma pînă la data de 01 septembrie 2013 să informeze AGEPI despre măsurile întreprinse privind înlăturarea încălcărilor depistate și în ce măsură s-au luat în considerație recomandările din act.

La materialele cauzei, lipsesc înscrisuri elaborate de AGEPI care ar confirma că, ANPCI nu s-a conformat recomandărilor Comisiei de control.

Cu privire la solicitarea ANPCI de a încasa de la AsDAC remunerația de autor și conexe în valoare de 2 256 821,52 lei, colegiul menționează că, conform informației privind suma remunerației încasată de AsDAC în lunile septembrie – decembrie 2012, în comparație cu cea încasată în lunile septembrie – decembrie 2011, nr. 1-05/134 din 29 martie 2013, adresată Judecătorului Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Sergiu Namașcu, se constată că, intimatul în perioada septembrie – decembrie 2012, a încasat suma de 2 256 821,52 lei, (f.d. 21, vol. I).

Avînd în vedere faptul că, cerința menționată a apelantului, ANPCI, este o solicitare subsecventă a pretenției de bază, care a fost considerată de Colegiu ca întemeiată, instanța de apel consider necesar de a o admite.

Cu atât mai mult, potrivit art. 126 alin. (6) CPC, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Or, în cadrul examinării prezentei cauze, intimatul nu a prezentat obiecții vizavi de suma solicitată de reclamant, ceea ce în opinia instanței de apel, justifică mărimea sumei solicitate de ANPCI.

În conformitate cu art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii.

Potrivit art. 83 alin. (2) din CPC, în acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat.

În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1), lit. a) din Legea taxei de stat, nr. 1216 din 03.12.1992, pentru cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial, taxa de stat va constitui 3% din valoarea acțiunii sau din suma încasată, dar nu mai puțin de 150 lei și nu mai mult de 25 000 lei de la persoanele fizice și nu mai puțin de 270 lei și nu mai mult de 50 000 lei de la persoanele juridice.

Conform art. 94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată.

Totodată, potrivit art. 98 alin. (1) CPC, cheltuielile aferente judecării pricinii, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrîit proporțional părții admise din acțiune dacă pîrîitul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Astfel, luînd în considerație că acțiunea este cu caracter patrimonial în valoare de 2 256 821,52 lei, luînd în considerație că la depunerea cererii de chemare în judecată apelanta nu a achitat taxa de stat, luînd în considerație că pretențiile reclamantei s-au dovedit a fi fondate, luînd în considerație prevederile Legii taxei de stat, luînd în considerație că taxa de stat în mărime de 3% din valoarea acțiunii depășește suma de 50 000 lei, colegiul civil consideră că de la intimată la buget urmează de încasat taxa de stat în valoare de 50 000 lei.

Așa dar, luând în considerație că prima instanță nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a interpretat și a aplicat eronat normele de drept material și normele de drept procedural și ca rezultat a emis o hotărîre nefondată, deoarece argumentele expuse în cererea de apel s-au dovedit a fi întemeiate, colegiul consideră că, cererea de apel urmează a fi admisă cu casarea hotărîrii instanței de fond.

În conformitate cu art.385,389-390 din CPC, Colegiul civil

DECIDE:

Se admite cererea de apel declarată de Asociația Națională pentru Protecție Intelectuală (ANPCI).

Se casează integral hotărîrea judecătorei Botanica, mun.Chișinău emisă la 15 februarie 2016, în pricina nr.2-1502/14, emițînd o nouă hotărîre după cum urmează:

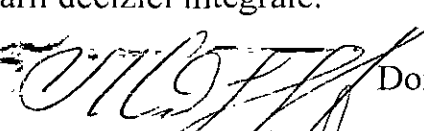
Se admite integral cererea Asociației Naționale pentru Protecție Intelectuală (ANPCI).

Se încasează de la Asociația „Drepturi de Autor și Conexe” din Republica Moldova (AsDAC), în beneficiul Asociației Naționale pentru Protecție Intelectuală (ANPCI) remunerația de autor și conexe în valoare de 2 256 821,52 lei (două milioane două sute cincizeci și șase mii opt sute douăzeci și unul lei 52 ban).

Se încasează de la Asociația „Drepturi de Autor și Conexe” din Republica Moldova (AsDAC) la buget taxa de stat în valoare de 50 000(cincizeci mii) lei.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni din data comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței, judecătorul

Domnica Manole

Judecătorii:

Angela Bostan

Iurie Cotruță

COPIA CORESPUNDE ORIGINALULUI
JUDECĂTOR